

USKON ARVIOINTI

2. Kor. 13:5-9

5. Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa. Tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, ette kestä koetusta.
6. Toivon teidän tulevan tuntemaan, että me emme ole niitä, jotka eivät kestä koetusta.
7. Rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa. Ei siksi, että me näyttäisimme koetuksen kestäviltä, vaan että te tekisitte hyvää, ja me olisimme kuin koetusta kestävämpiä.
8. Emmehän voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta.
9. Me iloitsemme, kun itse olemme heikkoja mutta te voimakkaita. Sitä rukoilemme, että te valmistuisitte palveluksen työhön.

Oletko uskossa?

Onko kukaan koskaan kysynyt sinulta: "Uskotko Jeesukseen?" Kysymykseen on ainakin minun, joka selkeästi muistan tulleeti uskoon rippikoululeirillä vuonna 1960, varsin helppo vastata: "Uskon." Hän on se ihmiseksi tullut Jumalan Poika, joka kuoli Golgatan ristillä minun puolestani minun syntieni tuomion ja nousi kuolleista, elää ja hallitsee ja jakaa minulle toistuvasti rakkauttaan syntien anteeksiantamuksen sanassa.

Mutta edellä sanotusta huolimatta olen ajoittain kokenut itseni vaivautuneeksi, kun minulta aivan vilpittömästi joku on kysynyt: "Oletko uskossa?" Kysymys saattaa herättää uskovassakin epävarmuutta, jopa närkästystä. Epävarmuutta siksi, että vaikka olisimmekin uskossa, harva meistä voi pitää uskoaan lujana tai edes riittävänä. Närkästystä siksi, että kysymyksen asettajan asenteessa näemme helposti jonkinmoista hengellistä ylemmydentuntoa: "Ei minulla ole kanttia tuollaista kysellä, sillä oma uskoni on niin kovin ailahtelevaa ja heikkoa."

Kysymyksessä "uskotko Jeesukseen" koemme sanan usko useimmiten ulkokohtaisessa merkityksessä. Kysymys on uskomme sisällöstä. Jos ja kun luotamme Jumalan todistukseen Raamatussa, vastaus on helppo antaa. Mutta kysymyksessä "oletko uskossa" sana usko viittaa sydämemme uskoon eli uskoon sisäisessä merkityksessä ja sen suhteen meillä on aina toivomisen varaa.

Molemmat kysymykset ovat raamatullisia ja tärkeitä. Tämän päivän kirjetekstissä Paavali nimen omaan edellyttää, että uskovat asettavat itselleen tämän jälkimmäisen kysymyksen ja tutkivat omaa uskonsuhdettaan Herraan Jeesukseen? Usko ei siis ole luonteeltaan sellaista, että kun se on kerran saatu, niin sillä selvä. Ei, uskon suhde Herraan on tarkistettava säännöllisesti.

Uskon mitta

Mutta miten oman uskon suuruutta sitten voi oikein mitata? Millä tavalla Paavalin edellyttämä uskon koetteleminen on ylipäänsä mahdollista?

Paavali kehottaa tutkimaan itseään. Tutkinnan perusteella käy sitten ilmi, asuuko Jeesus Kristus sydämessämme vai ei. Jokaisen uskovan sydämessä nimittäin asuu itse Herra Jeesus Kristus. Paavalin vastaus on kuitenkin usein luettu väärin ikään kuin hän olisi sanonut: "Ettekö tunne itsessänne, että Jeesus Kristus on teissä?" Tämän väärän lukutavan vuoksi moni on sitten lähtenyt penkomaan omia tunteitaan. Välillä kun tuntuu hyvältä ja mieli on iloinen, tuntuu siltä, että olisi uskossa, mutta sitten taas kun lankeaa johonkin syntiin, mieli masentuu eikä yhtään tunnu siltä, että olisi uskossa. Sitä paitsi ne,

jotka ovat tulleet uskoon, tietävät, että uskonelämän alussa oli paljonkin monenlaisia kokemuksia, mutta ajan mittaan kokemusten voimakkuus vähenee ja laantuu. Sitten nousee kysymys, mahdanko olla enää ollenkaan uskossa? Sielunvihollinen iloitsee epäilyistämme ja heittää usein lisää vettä myllyyn.

Mutta Paavali ei sanonut: "Ettekö tunne itsessänne...?" vaan "Ettekö tunne itseänne...?" Kysymys ei ole ollenkaan meidän tunnetilojemme ailahteluista, vaan siitä, että mittaamme omaa elämäämme sellaisella mitalla, joka on meidän ulkopuolellamme. Se on Raamatun sana.

Raamatun totuus

Uskonpuhdistuksen toinen pääperiaate on se, että kaikki usko ja elämä on tutkisteltava Jumalan kirjoitetulla sanalla. Voidaksesi tuntea itsesi, ei riitä että seuraat omien tunteittesi ailahtelua. Niin joudut pelkälle hyllyvälle suolle. Kysymys on siitä, että otat Raamatun käteesi ja työnät Jumalan sanan kaksiteräisen miekan omaan sydämeesi. Jumalan sana paljastaa sydämeestäsi ja elämäntavastasi monenlaista kipeää ja syntiä.

Taivutko totuuden edessä?

Jos siis Raamatun totuuden sanalla koettelet elämääsi ja vaellustasi ja törmäät kipeisiin synteihin, paljastuu asuuko sinussa Jeesus vai ei. Jos sinussa ei asu Jeesusta, niin Sinä onnistut selittämään lukemasi tai kuulemasi totuuden sanan pois elämästäsi. Saatat todeta, että kysymys on Jeesuksen aikaan kuuluvasta aikahistoriallisesta, joka ei enää sovellu meihin. Tai saatat sivuuttaa lukemasi totuuden olan kohautuksella tai siten, että valikoit sieltä mieluisat ajatukset ja annat epämiellyttävien mennä ohi, ehkä kohti sellaisia muita ihmisiä, joille ne mielestäsi sopivat paremmin. Näin tehden mikään elämässäsi ei muutu. Saatat jopa jatkaa elämääsi täydessä itsetyytyväisyydessä. Ainoa ongelma ja kohtalokas sellainen on, että Jeesus Kristus ei asu sinussa, et ole uskossa, vaan vaellat yhä pimeydessä, sokeudessa kohti Jumalan iankaikkista tuomiota.

Jos Raamatun totuuden osuessa sydämeesi joudut taas todella ahtaalle. Et pääse kipeidenkään kohtien alta kiemurtelemaan pois, vaikka syntisessä luonnossasi huomaatkin yrityksiä väistää totuutta. Jokin sinussa kuitenkin aina lopulta pakottaa Sinut tunnustamaan Raamatun osoittamat synnit omiksesi ja vaatii Sinua tekemään niistä parannuksen. Et pääsekään Sanan alta pois taipumatta sen totuuden edessä. Syy miksi näin Sinulle tapahtuu on se, että Jeesus Kristus asuu sinussa ja Hän tarrautuu siihen Jumalan totuuden sanaan, jonka sydämeesi kohdistit ja taivuttaa Sinut aina lopulta parannukseen. Ulkoa päin tuleva Raamatun totuuden sana ja Sinun sisälläsi asuva Jeesus ja Pyhä Henki, Totuuden Henki, ikään kuin resonoiivat eli värähtelevät samaan tahtiin sydämässäsi. Paavalin kanssa Sinun on pakko tunnustaa: "Emmehan voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta." Tämä osoittaa, että olet uskossa ja että Kristus Jeesus asuu sinussa.

Entä Sinä?

Miten on Sinun laitasi? Oletko jo päässyt henkilökohtaiseen Jeesuksen tuntemiseen. Käy Hänen edessään parannukseen. Tuo syntisi ja laiminlyöntisi Hänen totuutensa valoon. Hän haluaa antaa Sinulle anteeksi, elämän ja vapauden.

Jos Jumalan Sanan tutkivan miekan osuessa sydämeesi, et voi olla taipumatta parannukseen, olet jo uskossa ja Kristus asuu Sinussa. Mutta muista, että pelastuksesi varmuus ei perustu siihen, kuinka hyvin olet vaeltanut Herran omana työhön. Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus on tae siitä, että voit turvallisesti jättää itsesi niin elämässä kuin kuolemassa Vapahtajan käsiin.